

Äntligen ett förstahandskontrakt

I den mycket hemliga och kostsamma "medlemspublikationens" annonsbeskrivning var lägenheten perfekt, en enochhalva med rymligt kök som låg en bit från T-Centralen. Den var enligt förvaltaren fräsch och nymålad. Dessutom var hyran faktiskt väldigt lågt satt. Som ytterligare bonus fanns en liten balkong med "sjöglimt".

Mannen som förvaltede fastigheten lät lite gubbsjuk på rösten och ställde en massa ovidkommande frågor redan på telefonen. Men han hummade och brummade och sa att han i alla fall ville att jag skulle komma och visa upp mig innan han bestämde sig. Och naturligtvis var det en mindre småstad som redan stod i kö för att få lägenheten. Men det kändes i magen att jag hade häng på att få den.

Vid mötet nästa dag kände jag att värden gillade mig. Kanske var det mitt svarta långa hår, blixtrande leende eller långa ben, vad vet jag. Men om sanningen ska fram tog jag i lite extra, både med den korta sommarklänningen, klackarna, klyftan och sminket. Jag hatar det egentligen, att försöka uppnå sina syften genom att spela på den kvinnliga och sensuella framtoningen, men nöden har som bekant ingen lag. Det här var trots allt minst den 50:e lägenheten jag försökt att få. Och jag var urless på att hoppa runt på tvåveckors kontrakt eller att sova hos kompisar.

Hans kontor låg inrymt i husets källare. Vi började där med att han ville ta lite ytterligare uppgifter om mig. Och nej, jag hade inget sällskap, och nej, jag släpade inte hem okända män stup i kvarten, och nej jag hade inget flamsigt tjejgäng som två gånger i veckan hade fest. Vad skulle jag säga? Jag knullar tystast i Sverige? Min orgasm är fullständigt ljudlös, kallas för "smygaren". Mina kompisar är alla mutister, så det går verkligen stillsamt till när vi festar.

Han verkade i alla fall lite lugnad av mina svar och nickade inställsamt när han hörde att jag var utbildad massör och hade ordnat arbete.

Jag såg hur han plirade mot mig över glasögonbågarna. Jag log, vred mig så att min snyggaste sida kom mot honom och lade det ena benet över det andra, väl medveten om att klänningsfållen endast täckte den allra översta delen av låret, nästan upp vid troskanten. De senaste två veckorna hade jag solat benen så fort jag hade kommit åt, men även stagat upp färgen med "Brun utan Sol"

- Och du fattade att jag vill ha de 100 000 kronorna i handen, inga postväxlar eller andra dokument. Har du dem med dig?

- Ja, här i väskan. Bara lägenheten är bra.

Jag tänkte på med vilka vedermödor jag skrapat ihop de 100 000 kronorna. Sparat 40 på lönen, låtsas köpa en bil på banken och fick 40 till. Sen var det bara att be som aldrig förr och äntligen blidka min pappa (som är svagare för mig än mamma) och få ihop de resterande 20. Men det gick.

Han reste sig upp, och stack ned händerna i sina gamla gula adidasbrallor, kliade sig ogenerat i stjärten och pekade sen mot dörren.

- Ska vi? det är på andra våningen.

Han gjorde en gest med armen för att servilt visa att jag skulle gå först. Jag fattade direkt varför han ville gå

bakom mig i trappan. Ångrade nästan att jag inte lämnat trosorna hemma, så att han verkligen hade blivit på gott humör.

Så jag trippade upp för trapporna med honom i hasorna. Räknade trappstegen som alltid, och de var 26. Trapphuset var rätt så slitet, men det fanns egentligen inget allvarligare att klanka ned på.

- Nå, vad tycker du?

Han log stolt, som om han ägde halva Stockholm och visade med en gest att det nu var tillåtet för mig att stiga på. Lägenheten var ljus, med nya tapeter och målade väggar. Badrummet var risigt och köket funkade väl men var inte av senaste snitt direkt. Men vad fan, det fanns varmt och kallt vatten. Jag hade bott sämre. Vi tog oss på så sätt ett snabbt varv i lägenheten och avslutade sedan mitt på golvet i rummet. Jag log mitt vackraste leende mot honom.

- Den är jättefin, precis en sån lägenhet som jag hade överst på önskelistan. Jag vill så gärna ha den. Den ligger så öppet här, med finfin utsikt. Den här skulle jag kunna göra vad som helst för att få.

- Bra, bra... vi är nog med vilka som bor i fastigheten. Det får inte bli något busliv. Men jag kan säga så mycket, som att du ligger bra till för att få den. Riktigt, riktigt bra måste jag säga.

- Vad glad jag blir! Och där nere i parken kan jag och Kompis gå promenader på mornarna.

- Kompis?

- Ja, min hund.

- Men den kan inte bo här.

- Varför då?

- Nja, det är reglerna. Inga husdjur. Och ingen rökning här inne, jag ser ditt paket där i handväskan. Det får du göra på balkongen eller ute.

Jag började känna en viss olust inför mannen. Han beskrev reglerna ungefär som om han stod och uppfostrade sin finniga pubertetsdotter.

- Är det några mer ordningsregler?

Jag kände att jag lät lite snorkig, men kunde inte hejda mig.

- Ja, några till. Jag ser helst att du har persiennerna nedfällda, eftersom det är nymålat. Det bleknar så lätt annars.

- Jaha, på dagtid menar du?

- Ja, det är klart. Nattetid kan du få vinkla upp dem om du vill. Sen är det toaletten då. Rören har krånglat lite, Stammarna är gamla. Om du kunde göra "det stora" när du är på jobbet eller så.

Jag stirrade på honom. Men inte en rörelse i ansiktet visade att han skojade. Istället såg han stram och myndig ut. Jag började fnissa.

- Men det här ju fullständigt otroligt...

- Nä, bara praktiskt. Vi släcker vid tio.

- Släcker?

Ja, jag skruvar ur den centrala proppen då, så sparar vi el.

- Du, jag tror inte kanske att...

- Sen låser jag in er vid kvart över tio.

- Du, jag har hört tillräckligt. Jag går nu...

- Tyvärr, inga utsläpp ur lägenheterna efter fem. Huvudporten vid tio, precis som jag sa. Vi vill inte ha något

spring i huset på kvällarna. Hyreslagstiftningen, du vet. Jag går nu, låser om dig. Fixar med autogiro på banken, Sture där ordnar det mesta. Så kan du bo in dig så länge. Köp en mikro sen förresten, gasen i spisen läcker lite ibland.

- Men, men inget funkar ju?

- Jo då, det mesta är helt i sin ordning. .

Vid dörren vände han sig om mot mig och log ett farbroderligt leende. Jag hade sjunkit ner i en hög på golvet. Kände mig gråtfärdig. Från badrummet kom en omistlig doft av mögel.

- Så känn dig välkommen till oss, det privata och nära alternativet. Hoppas du ska komma att trivas. Och kontraktet får du imorgon bitti när du betalar.

- Ja, jag vet inte om ...

- Vi kan träffas i tvättstugan. För imorgon är det din lägenhet som har tvättstugan. Vi har ju ingen maskin. Men bykkaret står färdigt vid sju. Då kommer de andra och lämnar.

- Lämnar?

- Ja, tvätten såklart. Det är inget hotell det här. Vad trodde du skulle ingå för den här skithyran?

Dörren gick igen med en fet smäll och jag hörde rasslet från utsidan när han låste om mig.

På min första dag som innehavare av ett förstahandskontrakt innanför Tullarna.

@

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elina Vacker med Poeter.se id #38005 innehar upphovsrätten